

In Romanian:

Povestea de dragoste de familie: cum fiul cel mare al lui Mary Leisz Minnichsoffer, JOSEPH FRANK MINNICHSOFFER, și-a întâlnit-o pentru prima dată pe soția sa Dora Greene, în jurul anului 1910, după cum a povestit nepotul lor Tony Minnichsoffer în septembrie 2018

Joseph Frank Minnichsoffer a fost primul fiu născut al lui Mary Leisz (1862-1903) și al soțului ei John Minnichsoffer (în jur de 1863-1908). Născut în Peregu Mare în 1889, Joe și-a însoțit părinții și frații când aceștia au emigrat în America în 1901, stabilindu-se la o fermă din Turtle Lake, Wisconsin, în apropiere de unchiul său, cei șase frați Leisz și familiile lor.

Joe a continuat să se căsătorească și să aibă cinci copii ai lui. Aici, nepotul lui Joe, Tony Minnichsoffer, spune povestea despre cum s-au întâlnit bunicii lui pentru prima dată și despre cum hotărârea lui Joe de a se căsători cu Dora Greene nu a șovăit niciodată după ce și-a pus ochii pe viitoarea sa mireasă.

„Bunicul era un neamț cu adevărat tăcut și morocănos, conform celor mai mulți dintre oamenii din familie. Dar nu am renunțat niciodată la el și îl intervieveam mereu și îi puneam întrebări.

Am aflat devreme că îi iubesc caii și câinii, așa că, dacă aș vrea ca bunicul să înceapă să vorbească, l-aș întreba despre caii lui. Începea să-mi spună o poveste cu un cai și destul de curând a fost o poveste cu oameni.

Și așadar, una dintre poveștile despre care eu, scuzați-mă, (vocea lui Tony tremură și se rupe) am cam emoționat a fost modul în care a cunoscut-o pe bunica mea. Și ea era o Greene, care era de fapt Grüne în germană, dar familia ei era ca a treia generație, așa că era ca a patra generație americană. Și așa se uita la el ca pe acest imigrant „olandez cu părul alb”.

Dar povestea lui despre întâlnirea lor era că obișnuia să ia cai, ca slujbă pentru un copil mic – un adolescent – el ducea caii din taberele de lemne înapoi la fermierii din Minnesota, care îi închiriaseră companiilor de cherestea (în nord-vestul țării). Wisconsin, lângă casa lui Joe din Turtle Lake). Și așa, în primăvară, a condus aceste șiruri mari de cai prin pădure și pe drumuri de-a lungul șinelor de cale ferată până în Minnesota (poate 80-100 de mile).

Odată se dezbătea dacă ar trebui să-și ia banii și să cumpere un bilet de tren sau dacă ar trebui să facă autostopul acasă cu echipele sau, oricum, ar putea ajunge acasă cel mai ieftin pentru că nu trebuia să se grăbească înapoi la Turtle Lake și a fost amabil. a acadelelor în Stillwater, Minnesota, care era un oraș în plină expansiune.

Și a trecut pe lângă această operă, de fapt, în Bayport, care era următorul oraș de pe râu și acolo era o operă. Și le-a auzit pe aceste domnișoare cântând la operă, așa că a intrat și l-a întâlnit pe proprietarul operei, un tip pe nume Dave Barker. Și Dave a spus: „Acelea sunt

nepoatele mele, nu sunt în serial, sunt doar niște copii mici din nord, iar bunicul meu s-a cam îndrăgostit de una dintre ele chiar acolo (graficul cu degetul indică Dora) . Și așa a vrut să se apropie de ea, dar nu a putut.

Deci, acest Dave Barker ia oferit o afacere; el a spus: „Îți dau un bilet gratuit în seara asta dacă aduci mulți dintre ceilalți bărbați de cherestea cu tine. Așa că bunicul a crezut că este o afacere dracună, așa că a mers la toate barurile (taverne) și a încercat să adune cât mai mulți bărbați de cherestea ca să-și ia biletul gratuit. Dar nici una dintre acele fete nu era prin preajmă.

Așa că a aflat de la domnul Barker de unde era acela și a spus într-un orășel numit Copus din comuna Franconia. Așa că bunicul s-a uitat la toate reclamele de pe panourile de buletin și din ziar pentru o slujbă la fermă în acea zonă.

Și a găsit unul. Așa că s-a mutat acolo sus (din Turtle Lake, Wisconsin) pentru că de acolo era bunica mea. Și a durat vreo trei sau patru ani până când în sfârșit a reușit să o cunoască, dar i-a cunoscut pe frații ei care erau mai mari decât ea și a ajuns să fie buni prieteni cu ei. Au jucat baseball împreună și, în cele din urmă, a mers la o petrecere și, pentru a scurta povestea, jurnalul bunicii mele din acea zi spune: „Am fost la această petrecere Art Suko și de fiecare dată când jucam orice joc sau dansam, când M-am așezat, acolo este acest mic olandez cu părul alb pe nume „Canapele Manny”. Și acesta a fost Joe Minnichsoffer.

Trei ani mai târziu s-au căsătorit. Deci asta e povestea. Dar a început cu mine l-am întrebat despre cai și apoi mi-a spus despre aducerea acestor cai înapoi și deci a fost o poveste distractivă, foarte romantică.